

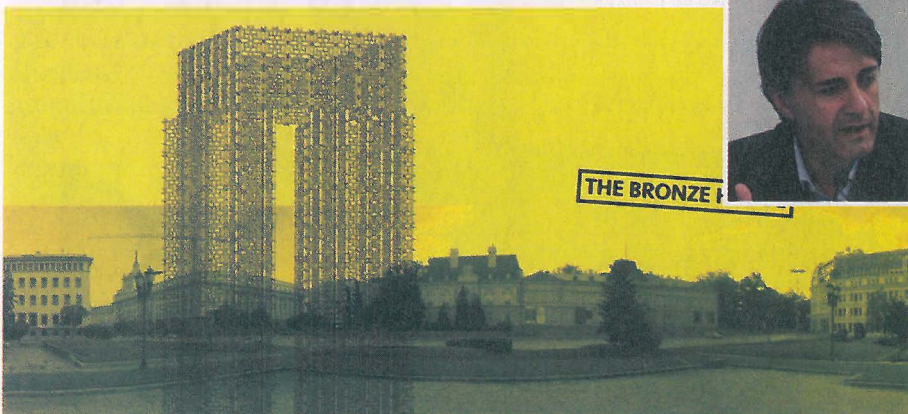
7004

Бронзова къща на мястото на мавзолея

Българо-австрийският скулптор Пламен Деянофф с модерен проект, който съчетава българската Античност, Средновековие и Възраждане с европредседателството

Веселин Стойнев

София е може би единствената европейска столица, в чиито публични пространства няма или почти няма произведения на съвременното изкуство. В последните години дори се залита към архаична стилистика и се разпалва яростна съпротива срещу всякакви прояви на модерност.

THE BRONZE HOUSE

СКИЦА: Бронзовата къща с височина 14 м. ще бъде построена на мястото на бившия мавзолей на Георги Димитров срещу бившия царски дворец

Такова е и отношението на консервативната, но гласовита част от професионалните гилдии към една нова инициатива – проекта „Бронзовата къща“ на българо-австрийския художник Пламен Деянофф. Идеята е 14-метрова скулптура-сграда с основа 7 на 7 метра, състояща се от над 1000 ръчно отлети и обработени правоъгълни масивни бронзови елемента, да бъде построена на мястото на бившия мавзолей на пл. „Александър I“. Това е предложение на австрийското правителство към Столичната община, с което да се ознаменува председателството на двете страни на ЕС през 2018 г. То ще стои на

това опразнено от съдържание място след събарянето на мавзолея през 1999 г. в продължение на една година, докато траят двете председателства.

Пламен Деянофф е изключително популярен в Австрия творец, с над 300 изложби в последните 20 години из целия свят и с множество награди. Роден е през 1970 г. във В. Търново, завършил е Художествената академия в София, Pratt Institute в Ню Йорк и Академията по изобразително изкуство във Виена с магистратура по скулптура при проф. Микеланджело Пистолето.

Идеята му за Бронзовата къща е от над 10 години и това се счита за най-мащаб-

ния му комплексен артистичен проект, подкрепен от множество европейски музеи, фондации, меценати и специалисти. Инспириран е от късносредновековните къщи в търновското село Арбанаси, за чието съхранение и реставрация Деянофф е създал фондация.

Визуално конструкцията, която ще е най-голямата скулптура-сграда в света, произведена само от масивен бронз, се асоциира с шедьовъра на следновековната ни архитектура Хрельовата кула в Рилския манастир. А самите бронзови елементи преpraщат към тракийските златни съкровища. Композирането им пък е вдъхновено от дърворезбите на възрожденските ни къщи. Така амбицията на проекта е да се превърне в символ между минало, настояще и бъдеще. А защо не да стане и емблема на българското европредседателство.

Столичната община организира серия от представяния-дискусии на проекта „Бронзовата къща“ – в Националната художествена академия, в Съюза на архитектите, в НБУ и в Столичната библиотека. На представянето на проекта пред гилдията на архитектите на 20 октомври Пламен Деянофф, кураторът Борис Костадинов и директорът на дирекция „Култура“ в общината Биляна Генова се озоваха сякаш сред агитка от футболни ултраси, дошли като че ли да се сбият с противника, дошъл от чужбина. С тази разлика, че „хейтърите“ бяха архитектки и архитекти на достопочтена възраст, които изобщо не искаха да чуят, че става дума за произведение на визуалното изкуство, което ще стои в центъра на София само 1 година. Арх. Тодор Булев над 10 пъти нарече творбата „това нещо“, а негова колежка неясно защо я запрати към Дупница. С невиджана безпардонност и със самочувствието на неоспорими властелини на градската столична среда, възрастните архитекти заявиха на Деянофф, че не е той човекът, който може да каже къде да се постави Бронзовата къща, нито пък приемат някакви чужденци да се разпореждат със софийския център. Е, някои бяха дошли да си отмъстят, че собствените им проекти за мястото на мавзолея са останали нереализирани. **И**